

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.20.840/2024/3.

A tanács tagjai: dr. Kövesné Dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke és előadó bíró

dr. Darákné Dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné Dr. Szabó Zsuzsanna bíró

dr. Osztovits András bíró

A kérelmező: kérelmező1 (cím1)

A kérelmező képviselője:

Kozma-Enyedi Ügyvédi Iroda (cím2 ügyintéző: dr. Kozma-Enyedi Fanni ügyvéd)

A kérelmezett: kérelmezett (cím1)

A kérelmezett képviselője:

Dr. Pintér W. Andrea Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Pintér W. Andrea ügyvéd)

A per tárgya: megelőző távoltartás elrendelése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek:

kérelmező

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.633.099/2024/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.Pk.400.134/2024/4-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett (továbbiakban: felek) 2003. szeptember 13. napján kötöttek házasságot, két kiskorú gyermekük van.

[2] A kérelmezett 2021. március 13. napján elköltözött a felek utolsó közös lakásának számító és osztatlan közös tulajdonukban álló cím4 alatti társasházi lakásból, a kérelmező a két közös kiskorú gyermekkel az ingatlan maradt, jelenleg is életvitelszerűen ott laknak.

[3] A házasság felbontása iránt eljárás van folyamatban.

[4] A gyermekek védelembe vételére a gyámhivatal eljárást folytatott le, a többszöri felülvizsgálat után is változatlanul azt állapították meg, hogy a veszélyeztetettség fennáll: a szülők külön élnek, a válás folyamatban van, a szülők a szülői felügyeletet közösen gyakorolják. Az édesapa (jelen ügyben a kérelmezett) a gyermekekkel való találkozások során többször volt agresszív, fenyegetőző és fizikailag bántotta őket (B. Kormányhivatala Hivatala Gyámügyi Osztály a). Javasolták a szülők és a gyermekek független pszichológiai szakértői vizsgálatát. Megállapították, hogy az édesanya (jelen ügy kérelmezője) a központtal és az édesapával a gyermekek veszélyeztetettsége megszűnése érdekében nem működött együtt megfelelően (B. Kormányhivatala Önkormányzat Család- és Gyermekjóléti Központ ...).

[5] 2023. február 2-án a kérelmezett hét, a kérelmező számára ismeretlen férfi társaságában megjelent a társasházban és birtokba vette az egyik emeleti lakást. A házastársi közös lakásban a gyermekek és a kérelmező édesanyja tartózkodott, aki értesítette a lányát, hogy az ingatlanban betörés történt, amelyet követően a kérelmező hazasietett és riasztotta a rendőrséget. A kiérkező rendőröknek a kérelmezett beszámolt arról, hogy a korábban bérlő által lakott lakást szerette volna használatba venni, annak bejáratí ajtáján zárat cserélt, erről

azonban előzőleg a kérelmezőt nem tájékoztatta, mivel valóféltben vannak. A rendőrök a lakást szemrevételezték, megállapították, hogy rongálási kár nem keletkezett, személyi sérülés nem történt, majd a helyszínt elhagyták.

[6] 2023. február 3-án a kérelmezett hívására érkeztek ki a rendőrök az ingatlanba, mivel a kérelmező a kertkapu bejárati ajtaján és a társasház lépcsőházi bejárati ajtaján is zárat cserélt, így nem tudtak kijutni a házból. A kérelmező a rendőrök jelenlétében a zárcserét azzal magyarázta, hogy a kérelmezett idegen, nagydarab férfiakkal jelent meg az ingatlanban, akik ki-be sétálgattak a lépcsőházban, félelmet keltve benne és a gyermekekben is, majd ígéretet tett arra, hogy a kulcsokat másnap, „jogi úton” fogja átadni a kérelmezett részére.

[7] 2023. február 4-én a kérelmező ismét rendőrségi bejelentést tett, azt állítva, hogy három nagydarab, fekete ruhát viselő egyén betört az ingatlanba, egyiküket látta kiugrani az ablakon, illetve a kertkapun. A kiérkező rendőröknek a kérelmező beszámolt arról is, hogy a fenti lakásban tartózkodó ismeretlen személyek ürülékkel dobálták meg a gyermekeket.

[8] A BRFK Rendőrkapitányság előtt számon eljárás indult. A felek közös tulajdonát képező ... forgalmi rendszámú BMW 530 XD típusú személygépkocsi az életközösség megszűnése óta a kérelmező használatában volt. A kérelmezett 2023. december 6-án felszólította a kérelmezőt az autó másnapi átadására, amelynek a kérelmező nem tett eleget és a gépkocsit esetenként az édesapja használatába is átengedte. A kérelmezett 2024. május 12-én két, a kérelmező édesapja számára ismeretlen személy társaságában megjelent a kérelmezett édesapja lakóhelyéül szolgáló ingatlannal szemközti ház előtt (a gépjármű ott parkolt), és feltelefonált, hogy az autóban lévő személyes ingóságokat elviheti vagy később a rendőrségen veheti át azokat. Az édesapja hívására a kérelmező értesítette a rendőrséget. Közben a kérelmezett is rendőrt hívott annak igazolására, hogy az autót, annak üzembentartójaként jogszerűen veszi magához. A kérelmezőt az autó visszavételének és az ingóságok elvitelének körülményei felzaklatták, aminek a gyermekek előtt hangot is adott, így a születésnap ünnepség is félbeszakadt, a kérelmező pedig – állítólagosan attól való félelmében, hogy a kérelmezett a kulcsok birtokában idegen személyek társaságában ismét megjelenik az ingatlanban – a sötét garázsban töltött két órát, majd másnap a gyermekekkel együtt a lakásból elköltözött.

A kérelem és az ellenkérelem

[9] A kérelmező a kérelmében megelőző távoltartás elrendelését kérte. A bíróság rendelje el a kérelmezett (a kérelmező házastársa) távoltartását 60 napra a kérelmezőtől, a felek kapcsolatából 2011. május 12-én született T. M. és a 2016. január 26-án született R. M. kettős utónévű gyermekektől, a kérelmező édesapjától, M. T.-tól, a kérelmező és a gyermekek életvitelszerű tartózkodási helyéül szolgáló cím1 szám alatti ingatlantól, a gyermekek cím2 alatti iskolájától és M. T. életvitelszerű tartózkodási helyéül szolgáló cím3 alatti ingatlantól. A bíróság rendelkezzen arról, hogy a kérelmezett szülői felügyeleti joga és a kapcsolattartási joga a fentnevezett gyermekeket érintően a távoltartás hatálya alatt szünetel, emellett állítson ki védelmi tanúsítványt.

Az első- és másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság a kérelmező megelőző távoltartás elrendelése iránti kérelmét elutasította.

[11] Indokolásában kifejtette, hogy a 2023. január 2. és 2023. január 4. napja között zajlott események „érinthették” a gyermekek lelki egészségét, azonban a megelőző távoltartás elrendelésére csak az azonnali beavatkozásra okot adó jogvédelmi helyzet fennállása adhat alapot, ezért a fenti – másfél évvel korábbi - események nem szolgálhattak alapjául a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hketv.) 16. § (1) bekezdése értelmében a megelőző távoltartás elrendelésének.

[12] A 2024. május 12-én történt eseményekkel kapcsolatosan a peradatokat mérlegelve a kérelmező állítását a megelőző távoltartás elrendelésének jogalapját illetően bizonyítatlannak ítélte. A kérelmezett a tulajdonát képező gépjárművel kapcsolatban intézkedett, amelynek során sem a kérelmezővel, sem a gyermekekkel nem találkozott, ezért a kérelmezett magatartása ez esetben sem merítette ki a megelőző távoltartás elrendelésének törvényes feltételeit.

[13] A kérelmező fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A tényállást kiegészítette, valamint pontosította. Indoklásában kitért rá, hogy az elsőfokú bíróság a részben módosított tényállás alapján is érdemben helyes, a jogszabályoknak is megfelelő döntést hozott, ezért nem volt szükség a végzés kérelemnek megfelelő megváltoztatására.

A felülvizsgálati kérelem

[14] A jogerős végzéssel szemben a kérelmező nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és új határozat hozatalát kérte, mert az az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, valamint a Kúria közzétett határozataitól jogkérdésben való eltérést tartalmaz. Másodlagosan a végzés hatályon kívül helyezése mellett a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára való utasítását, valamint a kérelmezettet a másodfokú eljárással és a felülvizsgálati eljárással kapcsolatosan felmerült költségeinek viselésére kötelezést kérte. Hivatkozott a Hketv. 1.§ (1) bekezdés a) pontjának, Hketv. 1.§ (2), (3) és (5) bekezdésének, a Hketv. 5.§ (2) bekezdés c) és d) pontjainak, a Hketv. 16. § (1), (2) és (7) bekezdésének, a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésének, a Pp. 369. § (3) bekezdés e) pontjának és (4) bekezdésének, a Pp. 370. § (3) és (4) bekezdésének, a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja, a Gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 5.§ és 6§ (5a) bekezdésének, a Gyvt. 11. § (1) és (1a) bekezdésének, valamint a Gyvt. 17.§ (3) és (3a) bekezdésének sérelmére.

[15] Álláspontja szerint a másodfokon eljáró bíróság végzése több ponton is jogsértő, a megjelölt anyagi jogi és eljárásjogi jogszabályokat egyaránt sérti, valamint a megelőző távoltartás intézményének céljával ellentétes döntés született. Az eljáró bíróság nem megfelelően mérlegelte a tényeket, okszerűtlen és iratellenes következtetésekre jutott.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[17] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát, kivéve, ha az eljárást hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[18] A kérelmező a Pp. 279. § (1) bekezdésének, a Pp. 369. § (3) bekezdés e) pontjának és (4) bekezdésének, a Pp. 370. § (3) és (4) bekezdésének, valamint a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja kapcsán felülvizsgálati kérelmében többször és hosszasan sérelmezi, hogy a másodfokon eljáró bíróság a releváns körülményeket egyes esetekben nem, míg máskor nem megfelelően értékelte, okszerűtlen és iratellenes következtetésekre alapozta döntését, ellentmondásos megállapításokat tett. A kérelmező a Gyvt. megjelölt szakaszaira történő hivatkozásokkal kapcsolatosan is, a közös gyermekek vonatkozásában szintén azt sérelmezte, hogy az eljáró bíróság nem vette figyelembe, hogy a kérelmezett cselekményei hogyan hatottak a gyermekekre.

[19] A kérelmezett hivatkozása a Gyvt. felsorolt szabályainak megsértésére oksági összefüggésben a jelen eljárással nincs. A Gyvt. az állami, önkormányzati, a gyermekek védelmét ellátó természetes és jogi személyek, valamint a jogi személyiséggel nem rendelkező más szervek feladatait szabályozza, az eljárás során írja elő a gyermeki érdek érvényesülését elsődlegességét. A kérelmező hivatkozásából logikailag az következik, hogy a kiskorú gyermeket érintő jogvitában fel lehetne tüntetni minden olyan jogszabályt, amely a kiskorú gyermekkel kapcsolatos. A felülvizsgálati kérelem tartalmi elemeinél azonban a megsértett jogszabályhely konkrét feltüntetésén kívül az oksági összefüggésnek is meg kell valósulnia. A jelen ügyre nem a Gyvt., hanem a Hktv. szabályai irányadók, a Kúria a Gyvt. feltüntetett jogszabályhelyeit érdemben nem vizsgálta: a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felsorolt jogszabályhelyeknek az ügy érdemi elbírálására nincs kihatása.

[20] A felülvizsgálati eljárás a Kúria hatáskörébe tartozó szigorú szabályok között zajló rendkívüli perorvoslat, ami az azt megelőző eljárásokban megjelenő jogi hibák korrigálását szolgálja. A Kúria következetes gyakorlata alapján a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmére alapított kérelem elbírálása során abból kell kiindulni, hogy a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (Kúria Pfv.III.20.591/2023/5.; megjelent: BH2024.136.) A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10.; megjelent:

BH2013.119.II.). Az okszerű mérlegelés a megelőző távoltartás, mint ügycsoport tekintetében azt jelenti, hogy a bíróságnak megfelelően értékelnie kell a távoltartás elrendelése alapjául szolgáló konkrét élethelyzetet és mindazokat a többlet tényállási elemeket, amelyek indokoltta tehetik a törvényi szankció alkalmazását. (Kúria Pfv.II.20.113/2020/4.).

[21] A másodfokú bíróság eljárása során az eljáráshoz kapcsolódó események valamennyi releváns elemét feltárta, az egyes eseményekhez kapcsolódóan ki is egészítette az elsőfokú bíróság által felderített tényállást, és ezt követően vont le a következtetéseit, így eljárása nem minősíthető okszerűtlennek vagy iratellenesnek.

[22] A Hketv. célja, hogy még azt megelőzően kezelje a családon belüli erőszak jelenségét, mielőtt egy súlyosabb helyzet, a sokszor helyrehozhatatlan következményekkel járó bűncselekmény bekövetkezne. Éppen ezért a megelőző távoltartás elrendelésére irányuló eljárást a bíróságnak soron kívül, rövid határidőn belül kell elbírálnia, melyből az következik, hogy a bántalmazás tényét nem kétséget kizáró módon bizonyítani, hanem kellő súllyal valószínűsíteni kell. Ez áll összhangban a jogszabály céljával, hogy azonnali jogvédelmet nyújtson valamely reálisan fenyegető helyzetben, vagy annak elkerülése érdekében (Pfv.II.21.346/2020/7.).

[23] A megelőző távoltartás ugyanakkor súlyos szankció: átmenetileg korlátozza a bántalmazó tartózkodási szabadságát, a tartózkodási hely szabad megválasztásának jogát, szülői felügyeletét, valamint gyermekével való kapcsolattartási jogát [Hketv. 5. § (1) bekezdés]. Ezért egy cselekmény akkor vonhatja maga után a távoltartás jogkövetkezményét, ha az eset összes körülményeiből, így különösen a kérelmező és a kérelmezett (vagy ha a bántalmazott személye nem azonos a kérelmezővel, akkor a bántalmazott) által előadott tényekből, magatartásukból, viszonyukból, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni [Hketv. 16. § (1) bekezdés]. A súlyos jogkövetkezmény alkalmazásának szükséges feltétele az is, hogy megalapozottan lehessen következtetni a hozzátartozók közötti erőszak kérelmezett általi elkövetésére. A megelőző távoltartás elrendeléséhez így tehát nem elegendő a bántalmazás valószínűsítése, hanem az szükséges, hogy az eset összes körülményéből a hozzátartozók közötti erőszak kérelmezett általi elkövetésére megalapozottan lehessen következtetni (Pfv.I.20.282/2023/13.).

[24] Jelen esetben a felek közötti elhúzódó bontóper egyértelműen vitás és feszült helyzetet generált, amely nyilvánvalóan kihatással van a gyermekekre. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felek közötti konfliktusok megalapozzák a megelőző távoltartás elrendelését.

[25] Helyesen foglalt állást a másodfokú bíróság – egyezően az elsőfokú bírósággal – abban, hogy a 2023 februárjában történt eseményekre 2024 évben való hivatkozás a törvény „azonnali beavatkozásra okot adó jogvédelmi helyzet” kitételének objektíve nem felel meg.

[26] A 2024 májusi esemény a gyermekeket nem érintette: a házastársak egymás közötti vitái – a vélelmezetten közös vagyoni gépjármű birtokállapota és használata – a megelőző távoltartás elrendelését megalapozó feltételeket nem valószínűsíti. A gyermekek és a kérelmező a helyszínen nem volt, a kérelmezettnek a kérelmező édesapjával szembeni magatartása a távollevő gyermekekkel szembeni agresszió valószínűsítésének szintjét nem

érte el. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a peradatok szerint az adott konfliktushelyzet kialakulásában mindkét fél közrejátszott: egyes közös vagyontárgy használatáról a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 4:47. §-a alapján a 4:45. §-a alkalmazandó, amely a házastársak együttes rendelkezését írja elő. Helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy azok nem alkalmasak arra, hogy a Hketv. 1. § (1) bekezdésében lévő súlyos és közvetlenül veszélyeztető tevékenység vagy mulasztás lényegét kimerítsék.

[27] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kúria által közzétett határozatoktól való jogkérdéstől való eltérés jelen esetben nem állapítható meg a közzétett határozatokban szereplő eltérő tényállások miatt. A Kúria Pfv.II.20.438/2022/5. számú közzétett döntésében ugyanis a kérelmezett magatartása testi épség elleni közvetlen és azt súlyosan veszélyeztető cselekménynek minősítették a bíróságok, míg jelen esetben maga a kérelmező sem hivatkozott ilyen jellegű cselekményre a kérelmezett részéről, csupán a saját és a gyermekek lelki egészségének sérelmét állította. A Kúria Pfv.I.20.282/2023/13. számú, a Kúria Kfv.VI.37.276/2017/8. számú, valamint a Kúria Pfv.II.21.346/2020/7. számú közzétett döntéseiben a gyermekek nem csak passzív elszenvedői, hanem aktív résztvevői is voltak a kérelmezettek cselekményeinek, több esetben konkrét bántalmazás is megvalósult, míg a többi esetben a gyermekek érzékelték és megértették a körülöttük zajló eseményeket és aktívan bekapcsolódtak abba, igyekeztek valamilyen módon tenni a kérelmezett adott tevékenysége ellen, jelen esetben azonban ilyen tényállási elem nem merült fel. A Kúria Pfv.II.21.305/2014/5. eseti döntésében lényeges eltérés, hogy a felek közötti súlyos konfliktust, valamint a kérelmezett egyszeri cselekményét döntően a kérelmező magatartása provokálta ki, ami jelen esetben szintén nem merült fel. A hivatkozott BH2015.330 döntés tekintetében pedig lényeges különbség, hogy abban az esetben a kérelmező következetesen állította a kérelmezettel zajló atrocitásai során a konkrét bántalmazás tényét, és ez alapján valószínűsítette, hogy a kérelmezett magatartása erőszakossá válhat, jelen esetben azonban egyik fél sem állította vagy vitatta, hogy a kérelmezett közvetlen és konkrét bántalmazó cselekményt valósított meg.

[28] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős végzés nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp.405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 376. § (1) bekezdés szerint tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[30] A kérelmező felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A kérelmezett a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően nem számított fel perköltséget.

[31] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés *r)* pontja alapján illetékmentes.

[32]

Budapest, 2024. szeptember 24.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanácselnök, előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő